

[Stats- og udenrigsministeren.]

på, som landet er inde i, og i så henseende stiller vi, som jeg sagde forleden, til rådighed for oppositionen dels vore forslag, dels vore synspunkter, dels det tekniske medarbejderskab, som administrationen kan yde, også hvis oppositionen måtte ønske at få formuleret visse synspunkter, åbent eller under udvalgsforhandlingerne, i fortrolig form eller i åben form. Vi er villige til at gå ind i en absolut saglig forhandling for at få de spørgsmål løst, som her foreligger.

Jeg hører, der er forskellige synspunkter overfor de forskellige forslag, og det kan ikke overraske. Det overrasker mig dog lidt, at det ærede medlem hr. Alfred Bøgh ikke er glad for det forslag om hjælp til dårligt stillede landmænd, som vi har fremsat. Er det forslaget som sådant, er det tanken som sådan, man er ked af, eller er det udformningen? Jeg har troet efter de mange henvendelser, som dels jeg selv og dels regeringen har fået, at dette forslag var på sin plads. Men jeg erkender uden videre, at hvis landbrugets egne folk ikke mener, at dette beskedne hjælpeforslag, der skal søge at komme de særlig ramte landmænd til hjælp, skal gennemføres, så kan vi naturligvis ikke fra regeringens side gøre den sag til noget kabinetsspørgsmål. Men det er vel også et anliggende, som man rimeligvis bør diskutere sagligt i det udvalg, der nu kommer.

Jeg indbyder til forhandling. Jeg ved godt, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil mene, at en sådan indbydelse til bred forhandling, fordomsfri forhandling, saglig forhandling, er et forsøg på fra socialdemokratiets og min side at komme i armene på de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Ole Bjørn Kraft, og at jeg hellere burde forhandle med det ærede medlem, således som han antydede, og høre hans gode råd. Disse råd har aldrig, synes jeg, i nogen praktisk situation været til nogen nytte, så jeg har egentlig anset det for en overflødig henvendelse at foretage også i denne situation.

Jeg og regeringen ser således på hele den situation, vi er inde i, at enten må vi over en forbrugsbegrænsning tilvejebringe den fornødne balance og et udgangspunkt for

en fremtidig bedring af vor valutastilling, eller også må vi se i øjnene, at en betydelig arbejdsløshed bliver resultatet. Det er disse to ting, valget i virkeligheden står imellem. Det er ingen morsom opgave for en regering — det var det ikke for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i sin tid, det var det ikke for mig i sin tid som finansminister, og det er det ikke for denne regering i øjeblikket — at møde med en række ubehagelige forslag, som naturligvis ingen vælger, ingen borger herhjemme kan synes om. Men står man overfor valget mellem en politik, der må sigte mod en forøgelse af arbejdsløsheden, en kraftig forstærkelse af den pengepolitik, som nu måtte føres, og så den metode, vi foreslår, en begrænsning af forbruget for at søge tilvejebragt balance i vor valutasituation, ja, så må vi, hvor ubehagelig fremgangsmåden end er, vælge forbrugsbegrænsningens vej.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at jeg havde givet ondt af mig overfor protesterne fra arbejdspladserne. Nej, det synes jeg ikke jeg har; det ved jeg i hvert fald ikke af at jeg har. Jeg har opfordret de socialdemokratiske arbejdere til ikke at medvirke til det kommunistiske protestmageri, og det står jeg ved. Nu har kommunisterne og „Land og Folk“ sat alt ind, tekstplads og mødearrangementer, for protesthistorier omkring Tysklandsproblemet. Nu er [dette blevet en lille smule uaktuelt, altså kører man over på en voldsom protestaktion omkring de foranstaltninger, der her er foreslået.

Hvad jeg har sagt til mine partifæller — og det er formodentlig min ret — det er, at jeg synes ikke, de skal lade sig misbruge igen, og jeg har da også haft den store tilfredsstillelse — det har vi vel alle — at kunne konstatere, at det store protestopbud, der var arrangeret her til folketinget i dag, kun bestod af ca. 300 mennesker. Jeg synes, det er rart, at man ikke fik mere ud af det balladeforsøg, der her var etableret.

Disse mine bemærkninger er ikke et forsøg på at gå ind i en diskussion i enkelt-heder, i detaljer, det er en opfordring til at samarbejde og finde vej ud af vanskelighederne, og det er en erklæring fra regeringens side om villighed til fordomsfri, saglig drøftelse i det udvalg, der nu kommer.